

L9 Z1

Idea: Będziemy "kolorować" wierzchołki na dwa "kolory";
będziemy sprawdzać czy sąsiedzi mają ten sam "kolor".

Algorytm:

Dane: $G[V][E]$, $|V|$

```
int colors[|V|];
```

```
colors.fill(-1) // -1 wierzchołek "niepokolorowany", kolory: 0, 1
```

```
List q = new List(); // kolejka FIFO do BFS
```

```
q.add(0);
```

```
while (q.size != 0) {
```

```
    int
```

```
    int v = q.get();
```

```
    for (int u = 0; u < |V|; u++) {
```

```
        if (G[v][u] == 1 and colors[u] == -1) {
```

```
            colors[u] = 1 - colors[v];
```

```
            q.add(u);
```

```
        }
```

```
        else if (G[v][u] == 1 and colors[v] == colors[u])  
            return false;
```

```
    }
```

```
}
```

```
return true;
```

// Używam "and" zamiast "ampersandów" dla czytelności

L9 Z3

G jest drzewem \Leftrightarrow dla dowolnej pary $u, v \in G$
istnieje tylko jedna ścieżka $u-v$

\Rightarrow Drzewo jest grafem spójnym więc istnieje przynajmniej jedna ścieżka $u-v$.

Załóżmy że istnieje inna ścieżka $u-v$, wtedy te dwie ścieżki tworzyłyby cykl a drzewo jest acykliczne

\Leftarrow Skoro dla każdej pary $u, v \in G$ istnieje ścieżka to G jest grafem spójnym.

Skoro dla każdej pary $u, v \in G$ istnieje tylko jedna ścieżka to nie istnieje żaden cykl.

G jest acykliczny i spójny czyli jest drzewem

L9 Z6

Podzielmy wierzchołki na dwa zbiory:

P : zbiór wierzchołków reprezentowanych przez k elementowe ciągi o parzystej ilości jedynek

N : —||— nieparzystej ilości jedynek

Krawędź z u do v istnieje gdy ciąg u różni się od v tylko jednym elementem, czyli jeśli $u \in P$ to ma krawędź tylko z wierzchołkami z N i odwrotnie gdy $u \in N$.

Graf jest więc dwudzielny

L9 Z8

Dowód nie wprost

Założmy że w grafie G dwie najdłuższe ścieżki o długości k nie mają wspólnego wierzchołka

$$P_1 = \langle v_0, v_1, \dots, v_k \rangle$$

$$P_2 = \langle u_0, u_1, \dots, u_k \rangle$$

Jako że G jest grafem spójnym to istnieje ścieżka z v_i do u_j dla $i, j \in [1, k]$, Nazwijmy ją P_3

$P_3 = \langle v_i, x_0, x_1, \dots, x_l, u_j \rangle$, ta ścieżka ma przynajmniej długość 1

Istnieje wtedy ścieżka $v_0 - u_k$ o długości przynajmniej $k+1$ czyli jest dłuższa od P_1 i P_2 co jest sprzeczne z założeniem.

L9 Z10

1. Weźmy dowolny wierzchołek, nazwijmy go v_0 , $\deg(v_0) = k$
Gdy $k > 0$ to istnieje wierzchołek sąsiadni do v_0 , nazwijmy go v_1 .
Jeśli $k > 1$ to v_1 ma sąsiada innego od v_0 , np. v_2 .
Na tej samej zasadzie mamy v_3 .
Uogólniając dochodzimy tym sposobem do wierzchołka v_k z którego
istnieje ścieżka do v_0 o długości k .
2. Niech $P = \langle u_0, u_1, \dots, u_k \rangle$, $k \geq k$, będzie najdłuższą
ścieżką w G . Wszyscy sąsiedzi u_0 muszą być w tej ścieżce
(inaczej istniałaby dłuższa ścieżka od P). Weźmy sąsiada o
największym indeksie j , wtedy że $j \geq k$, czyli istnieje cykl
 $\langle u_0, \dots, u_j, u_0 \rangle$ o długości przynajmniej $k+1$